Rauhan Manifesti

TIEDONANTO KOMMUNISTISTEN JA TYÖVÄEN-
PUOLUEIDEN EDUSTAJAIN NEUVOTTELU-
KOKOUKSESTA MOSKOVASSA
MARRASKUUN 16—19 p:nä 1957

Estäkäämme uusi maailmansota — kilpailkaamme rauhan asein!

Tiedonanto kommunististen ja työväenpuolueiden edustajain neuvottelukokouksesta Moskovassa marraskuun 16—19 p:nä 1957

Kommunististen ja työväenpuolueiden valtuuskunnat, jotka ottivat osaa Lokakuun Suuren Sosialistisen vallankumouksen 40-vuotisjuhlan viettoon, päättivät käyttää Moskovassa oleskeluaan hyväksi järjestäen ystävyystapaamisia ja kaikkia puolueita kiinnostavien kysymysten keskustelutilaisuuksia.

Marrask. 16—19 pnä Moskovassa pidettiin neuvottelukokous, johon osallistuivat Australian Kommunistisen Puolueen, Itävallan Kommunistisen Puolueen, Albanian Työväenpuolueen, Algerian Kommunistisen Puolueen, Argentiinan Kommunistisen Puolueen, Belgian Kommunistisen Puolueen, Bolivian Kommunistisen Puolueen, Bulgarian Kommunistisen Puolueen, Brasilian Kommunistisen Puolueen, Ison-Britannian Kommunistisen Puolueen, Unkarin Sosialistisen Työväenpuolueen, Venezuelan Kommunistisen Puolueen, Vietnamin Työtätekevien Puolueen, Guatemalan Työnpuolueen, Saksan Kommunistisen Puolueen, Saksan Sosialistisen Yhtenäisyyspuolueen, Hondurasin Kommunistisen Puolueen, Kreikan Kommunistisen Puolueen, Tanskan Kommunistisen Puolueen, Dominikaanien Tasaval-

lan Sosialistisen Kansanpuolueen, Israelin Kommunistisen Puolueen, Intian Kommunistisen Puolueen, Indoneesian Kommunistisen Puolueen, Jordanian Kommunistisen Puolueen, Irakin Kommunistisen Puolueen, Espanjan Kommunistisen Puolueen, Italian Kommunistisen Puolueen, Kanadan Edistyksellisen Työväenpuolueen, Kiinan Kommunistisen Puolueen, Kolumbian Kommunistisen Puolueen, Korean Työnpuolueen, Costa-Rican Kansan Avantgardpuolueen, Kuuban Sosialistisen Kansanpuolueen, Luxemburgin Kommunistisen Puolueen, Malaijan Kommunistisen Puolueen, Marokon Kommunistisen Puolueen, Meksikon Kommunistisen Puolueen, Mongolian Vallankumouksellisen kansanpuolueen, Alankomaiden Kommunististen Puolueiden, Uuden Seelannin Kommunistisen Puolueen, Norjan Kommunistisen Puolueen, Panaman Kansanpuolueen, Paraguayn Kommunistisen Puolueen, Perun Kommunistisen Puolueen, Puolan Yhdistyneen Työväenpuolueen, Portugalin Kommunistisen Puolueen, Romanian Työväenpuolueen, San Marinon Kommunistisen Puolueen, Syyrian ja Libanonin Kommunistisen Puolueen, Neuvostoliiton Kommunistisen Puolueen, Thaimaan Kommunistisen Puolueen, Tunisian Kommunistisen Puolueen, Turkin Kommunistisen Puolueen, Urugyayn Kommunistisen Puolueen, Suomen Kommunistisen Puolueen, Ranskan Kommunistisen Puolueen, Ceylonin Kommunistisen Puolueen, Tshekkoslovakian Kommunistisen Puolueen, Chilen Kommunistisen Puolueen, Sveitsin Työnpuolueen, Ruotsin Kommunistisen Puolueen, Equadorin Kommunistisen Puolueen, Jugoslavian Kommunistisen Liiton ja Japanin Kommunistisen Puolueen edustajat.

Neuvottelukokouksen osanottajat vaihtoivat mielipiteitä nykyistä kansainvälistä tilannetta koskevista päivänpolttavista kysymyksistä.

Kommunististen ja työväenpuolueiden edustajat päättivät antaa kaikkien maiden työläisille ja talonpojille, koko maailman miehille ja naisille, kaikille hyväntahdon ihmisille Rauhan Manifestin, jonka teksti julkaistaan.

Neuvottelukokous sujui läheisen yhteistyön ja sydämellisyyden ilmapiirissä, mikä on luonteenomaista yhtenäisen marxilais-leniniläisen ideologian ja proletaarisen internationalismin periaatteiden yhdistämien veljespuolueiden keskinäissuhteille.

Rauhan Manifesti

Työläiset ja talonpojat! Tieteen, tekniikan ja kulttuurin työntekijät! Kaikkien maiden hyväntahdon ihmiset!

Teihin, teidän järkeenne, teidän sydämeenne vetoamme me, eri maiden kommunististen ja työväenpuolueiden edustajat, jotka olemme kokoontuneet Moskovaan viettääksemme Lokakuun suuren sosialistisen vallankumouksen 40-vuotisjuhlaa.

Kaikilla meillä ovat vielä tuoreessa muistissa toisen maailmansodan julmuudet ja onnettomuudet. Sen verisiä jälkiä ei ole vielä pyyhitty pois täydellisesti, kun rauhallisten kaupunkien ja kylien yllä leijailee jo uuden, sata kertaa tuhoisamman sodan synkkä haamu. Nykyisin ei maailmassa ole sellaista maata, jossa uuden sodan uhka ei leijuisi herkeämättä kotilieden yllä, jossa se ei synkentäisi elämän iloa eikä herättäisi kysymyksiä, joista uhkuu levottomuus: Mitä tapahtuu huomenna, kuukauden kuluttua, vuoden kuluttua? Palavatko kotimme uudelleen sodan liekeissä, ja tuovatko kaiken hävittävät atomi- ja vetypommit äkillisen kuoleman meille ja lapsillemme?

Kansat ovat saaneet jo katkeran kokemuksen kahdessa maailmansodassa. Tavalliset ihmiset, jotka antavat raskaimmat uhrit sodan hirmumyrskyissä, tietävät, että jokainen seuraava sota tuo mukanaan yhä suurempia kärsimyksiä, hävittää yhä suuremman määrän maita, surmaa yhä enemmän ihmisiä, jättää jälkeensä yhä julmemmat ja pitkäaikaisemmat seuraukset.

Ensimmäinen maailmansota, joka oli suurten imperialististen valtioiden aikaansaama ja Saksan militarismin aloittama, riisti hengen kymmeneltä miljoonalta ihmiseltä. Kymmeniltä miljoonilta se vei terveyden, teki heidät raajarikoiksi. Sota pakotti kokonaiset kansat kärsimään nälkää ja puutetta.

Toinen maailmansota, jonka pääasiallisena aloittajana oli Saksan fasismi, johti siihen, että sodan pyörteeseen eivät kietoutuneet ainoastaan valtavat armeijat, eivät ainoastaan aseistetut rintamat. Ilmapommitukset hävittivät avoimia kaupunkeja, surmasivat tuhansia ja satoja tuhansia rauhallisen siviiliväestön keskuudessa, ja hitleriläisissä keskitysleireissä, kaasukammioissa tuhoutui miljoonia miehiä, naisia ja lapsia. Valtavat aineelliset varat, joilla olisi voitu rakentaa tuhansia kukoistavia kaupunkeja, ravita ja pukea kokonaisia kansoja, käytettiin palvelemaan hävitystä, kuolemaa. Yli 30 miljoonaa ihmiselämää, lukuunottamatta miljoonia haavoittuneita ja raajarikkoutuneita, tuhoutui toisessa maailmansodassa, jonka viimeisinä päivinä avoimiin japanilaisiin kaupunkeihin pudotettiin kaksi ensimmäistä atomipommia — mikä oli kuin uhkaus ihmisten joukkosurmasta myös tulevaisuudessa.

Ei tarvita tiedemiehen tietoja eikä runoilijan mielikuvitusta jotta voitaisiin sanoa, että seuraava sota — jos kansat sallivat sen — ylittää kaiken, mitä ihmiskunta on kärsinyt tähän asti. Euroopan ja Amerikan, Aasian, Afrikan ja Australian asukkaat tietävät ihmisten vapauttaneen sellaisia valtavia luonnonvoimia ja saaneen haltuunsa sellaisia mahtavia välineitä, että niiden hävittävä vaikutus voi syöksyä mihin maapallon kohtaan tahansa. Uudessa sodassa ei tule olemaan sellaista paikkaa, mihin ihminen voisi levollisesti kätkeytyä suojaan. Atomi-, vety- ja ohjussodan liekki leimahtaisi kaikkien kansojen yli ja uhkaisi lukemattomilla onnettomuuksilla ihmiskunnan useita sukupolvia.

Tavalliset ihmiset kaikkialla maailmassa, riippumatta kansallisuudestaan ja poliittisista katsomuksistaan, uskontunnuksistaan ja ihon väristä, tahtovat elää rauhassa.

Tavalliset ihmiset kaikkialla maailmassa kysyvät:

Eikö ihminen, jonka voitokas järki paljastaa kaikki luonnon salaisuudet ja hallitsee luontoa yhä enemmän, eikö ihminen, joka Neuvostoliiton laukaisemien maan keinotekoisten seuralaisten ansiosta voi pian kurkottaa tähtiin, eikö ihminen osaa välttää sotaa ja ehkäistä itsetuhoa?

Me kommunististen ja työväenpuolueiden edustajat, jotka tunnemme täysin vastuumme kansojen kohtalosta, julistamme:

Sota ei ole väistämätön. Sota voidaan estää, rauha voidaan suojata ja tehdä lujaksi.

Olemme kokoontuneet sellaisen maan pääkaupungissa, joka aloitti 40 vuotta sitten uuden aikakauden ihmiskunnan historiassa. V. 1917 Venäjän maaperällä voitti historian ensimmäinen sosialistinen vallankumous. Työtätekevät ottivat käsiinsä vallan ja asettivat itselleen tavoitteen — ihmisen toista ihmistä kohtaan harjoittaman sorron ja riiston kaikkien muotojen hävittämisen. Leninin puolueen johtamana Venäjän työläiset ja talonpojat kirjoittivat lippuihinsa rauhan tunnuksen ja ovat pysyneet aina sille uskollisina. Olemassaolonsa 40 vuotena Neuvostojen maa on raivannut kaikille kansoille tietä rauhaan, pyrkinyt — vastoin imperialistien asettamia esteitä — rauhanomaiseen yhteistyöhön muiden maiden kanssa niiden yhteiskunnallisista järjestelmistä riippumatta.

Omien elinetujensa vuoksi kapitalististen maiden työläiset ovat osallistuneet aktiivisesti tähän taisteluun rauhan puolesta. Edistykselliset ihmiset koko maailmassa ovat kannattaneet tätä jaloa asiaa. Rauhanvoimien ei kuitenkaan onnistunut suojella ihmiskuntaa uudelta onnettomuudelta, toiselta maailmansodalta. Nämä voimat olivat liian vähälukuiset ja Neuvostoliitto oli silloin ainoa maa, joka taisteli johdonmukaisesti rauhan säilyttämisen puolesta.

Nykyään me kommunistit sanomme, että nyt ei ole pakko sallia sodan puhkeamista, rauha voidaan säilyttää. Me sanomme sen tänään täysin vakuuttuneina, koska tällä hetkellä maailmassa on toinen tilanne, toinen voimien keskinäissuhde.

Neuvostojen maa, jonka Lokakuun Suuri Sosialistinen Vallankumous synnytti, ei ole enää yksinäinen eikä eristetty. Fasismista saavutetun voiton jälkeen muodostui valtava, miltei miljardi ihmistä käsittävä sosialismin maailma. Toinen suuri sosialistinen valtakunta, Kansan Kiina, kulkee rinta rinnan Neuvostoliiton kanssa pyrkien rauhaan ja kansainväliseen yhteistyöhön, erilaisten yhteiskunnallisten järjestelmien rauhanomaiseen rinnakkaiseloon. Näiden rauhanomaisten tarkoitusperien puolesta taistelevat myös kansandemokratian eurooppalaiset ja aasialaiset maat.

Teollisuuden, tieteen ja tekniikan ennen näkemätön kehitys Neuvostoliitossa ja muissa sosialistisissa maissa palvelee rauhan asiaa, on mahtavana esteenä sodan aloittamiselle.

Maailman areenalle on noussut vielä toinen uusi voima:: Lokakuun vallankumouksen herättämät siirtomaakansat, jotka ovat jo heittäneet tai heittävät yltään vuosisataisen riippuvaisuuden ikeen ja jotka tahtovat elää rauhassa sallimatta imperialististen voimien puuttumista niiden sisäisiin asioihin. Lopettaakseen takapajuisuuden ja kurjuuden ne harjoittavat rauhan ja puolueettomuuden politiikkaa, tunnettujen "viiden periaatteen" politiikkaa — alueellisen koskemattomuuden ja suvereenisuuden molemminpuolisen kunnioittamisen, hyökkäämättömyyden, toistensa sisäisiin asioihin puuttumattomuuden, tasavertaisuuden ja keskinäisen hyödyn, rauhanomaisen rinnakkaiselon politiikkaa.

Sotaa eivät vastusta ainoastaan sosialististen maiden ja idän kansat. Sotaa vihaavat myös sen kaksi kertaa kokeneet lännen kapitalististen maiden kansat.

Rauhanvoimat ovat valtavat, ne voivat ehkäistä sodan, säilyttää rauhan, mutta me kommunistit katsomme velvollisuudeksemme varoittaa maailman kaikkia ihmisiä siitä, että kammottavan, ihmistuhoon johtavan sodan vaara ei ole ohi.

Mistä johtuu kansojen rauhaa, turvallisuutta uhkaava vaara? Sodasta ovat kiinnostuneita, sodasta haaveilevat kapitalistiset monopolistit, jotka ovat rikastuneet ennennäkemättömässä määrin kahdesta maailmansodasta ja nykyisestä kilpavarustelusta. Kilpavarustelu, joka tuottaa valtavia voittoja monopoliyhtymille, laskeutuu yhä raskaampana taakkana työtätekevien harteille ja huonontaa vakavasti asianomaisten maiden taloudellista tilannetta. Kapitalististen monopoliyritysten erityisesti amerikkalaisten painostuksesta eräiden kapitalististen valtioiden hallitsevat piirit ovat torjuneet ehdotukset aseistariisumisesta, ydinaseiden kieltämisestä ja muista uuden sodan ehkäisemiseen tähtäävistä toimenpiteistä. Rauhaa rakastavat maat ovat tehneet Yhdistyneet Kansakunnat-järjestölle paljon hyviä ehdotuksia, joiden hyväksyminen lujittaisi rauhaa, heikentäisi uuden sodan uhkaa. Ei kukaan voi kieltää, että YKn käsiteltäviksi viedyt ehdotukset kilpavarustelun lopettamisesta ja atomisodan uhkan poistamisesta, valtioiden rauhanomaisesta rinnakkaiselosta, niiden keskeisen taloudellisen yhteistyön kehittämisestä, mikä on ratkaiseva tekijä välttämättömän luottamuksen aikaansaamisek-

si valtioiden välisissä suhteissa, vastaavat kaikkien kansojen elinetuja. Näiden kysymysten ratkaisemisesta riippuu monessa suhteessa rauhan kohtalo, tulevien sukupolvien kohtalo. Näitä ehdotuksia vastustavat aktiivisesti vain ne, jotka ovat kiinnostuneita kansainvälisen jännityksen säilyttämisestä.

Tuhannet sanomalehdet ja radioasemat toistavat joka päivä USAn, Englannin, Ranskan, Italian ja muiden kapitalististen maiden kansoille, että "maailman kommunismi" muka uhkaa niiden vapautta, niiden elämäntapaa ja niiden rauhanomaista olemassaoloa.

Mutta ei kommunistisilla puolueilla eikä yhdelläkään sosialistisella maalla ole vaikuttavia syitä sodan ja sotilaallisen hyökkäyksen aloittamiseen muita maita vastaan, vieraiden alueiden anastamiseen.

Neuvostoliitto ja Kansan Kiina omistavat itse avarat maa-alueet ja määrättömiä luonnonrikkauksia. Missään sosialistisessa maassa ei ole luokkia tai yhteiskunnallisia väestökerroksia, jotka olisivat kiinnostuneita sodasta. Niissä ovat vallassa työläiset ja talonpojat, jotka ovat kaikissa sodissa antaneet suurimmat uhrit. Voivatko he toivoa uutta sotaa? Kommunistien päämääränä on rakentaa yhteiskunta, jossa on vallitseva yleinen hyvinvointi, kaikkien kansojen kukoistus, ikuinen rauha kansakuntien kesken. Sosialistiset maat tarvitsevat lujaa rauhaa rakentaakseen sellaisen yhteiskunnan. Sen vuoksi ei ole olemassa johdonmukaisempia sodanvihollisia ja sitkeämpiä rauhanpuolustajia kuin kommunistit!

Sosialistiset maat eivät tahdo tunkea väkivalloin yhteiskunnallista ja poliittista järjestelmäänsä ainoallekaan kansalle. Ne ovat lujasti vakuuttuneita sosialismin väistämättömästä voitosta, mutta ne tietävät myös, että sosialismia ei voida viedä mihinkään ulkoapäin, että sen täytyy olla ennen muuta seurauksena työväenluokan ja kaikkien edistyksellisten voimien sisäisestä taistelusta jokaisessa maassa. Näin ollen sosialistiset maat eivät suinkaan pyri puuttumaan muiden maiden sisäisiin suhteisiin, mutta ne eivät salli myöskään sitä, että muut puuttuisivat niiden sisäisiin asioihin. Sen vuoksi väitteet, että sosialistiset maat uhkaavat rauhaa tahtomalla muka pakottaa väkivalloin muut maat omaksumaan oman järjestelmänsä, eivät ole muuta kuin yritys rauhantahtoisten ihmisten pettämiseen.

Rauha voidaan säilyttää vain sillä ehdolla, jos kaikki ne, joille rauha on kallis, yhdistävät ponnistuksensa, tehostavat valppauttaan sodan lietsojien juonien suhteen, tajuavat loppuun saakka, että heidän pyhänä velvollisuutenaan on lujittaa taistelua uhanalaiseksi joutuneen rauhan puolustamiseksi.

Tahtoen kansanjoukkojen hyvinvointia kaikkialla maailmassa, pyrkien kaikkien kansojen edistykseen ja valoisaan tulevaisuuteen me vetoamme: miehiin ja naisiin, työläisiin ja talonpoikiin, tieteen ja taiteen ihmisiin, opettajiin, viran- ja toimenhaltijoihin, nuorisoon, käsityöläisiin, kauppiaisiin ja teollisuudenharjoittajiin,

sosialisteihin, demokraatteihin ja liberaaleihin, kaikkiin ihmisiin riippumatta heidän poliittisesta ja uskonnollisesta vakaumuksestaan kaikkiin, jotka rakastavat syntymämaataan, kaikkiin, jotka eivät tahdo sotaa, kaikkiin hyväntahdon ihmisiin kaikkialla maailmassa.

Vetoamme kaikkiin teihin:

vaatikaa luopumista kilpavarustelusta, joka lisää joka päivä sodan vaaraa ja rasittaa raskaimmin teitä, työn ihmisiä;

vaatikaa atomi- ja vetyaseiden tuotannon ja käyttämisen kieltämistä ja ensimmäisenä askeleena näiden aseiden kokeilun viipymätöntä keskeyttämistä;

vaatikaa sotilaallisten liittoutumien politiikan ja sotilaallisten tukikohtien muodostamisen lopettamista muissa maissa;

vaatikaa, ettei Euroopan sydämessä aseistettaisi uudelleen Saksan militaristeja, viimeksi käydyn sodan pääsyyllisiä;

vaatikaa imperialistien juonittelujen ja sotilaallisten provokaatioiden lopettamista lähi- ja keski-idässä;

tukekaa kollektiivisen turvallisuuden politiikkaa, erilaisten yhteiskunnallisten järjestelmien rauhallisen rinnakkaiselon politiikkaa, kansojen laajan taloudellisen ja kulttuurisen yhteistyön politiikkaa.

Vetoamme kaikkiin teihin:

vaatikaa hallituksiltanne, että ne harjoittaisivat Yhdistyneet Kansakunnat-järjestössä rauhanpolitiikkaa ja vastustaisivat kylmän sodan politiikkaa.

Vetoamme kaikkiin hyväntahdon ihmisiin kaikkialla maailmassa:

JÄRJESTÄYTYKÄÄ JA TAISTELKAA PUOLUSTAEN:

1) ATOMI- JA VETYASEIDEN KOKEILUJEN VIIPYMÄTÖNTÄ LOPETTAMISTA;

2) TÄMÄN ASEEN TUOTANNON JA KÄYTÖN EHDOTONTA KIELTÄMISTÄ MITÄ NOPEIMMIN.

Me kommunistit olemme omistaneet elämämme sosialismin asialle. Me kommunistit uskomme järkkymättä tämän suuren asian voittoon. Juuri sen vuoksi, että me uskomme aatteittemme — Marxin ja Leninin aatteiden, proletaarisen internationalismin aatteiden — riemuvoittoon, me haluamme rauhaa ja taistelemme rauhan puolesta. Sota on vihollisemme.

Kilpailkoot erilaisten yhteiskunnallisten järjestelmien maat tästä

alkaen keskenään rauhanomaisen tieteen ja rauhanomaisen tekniikan kehittämisessä. Todistakoot ne etevämmyytensä ei taistelukentillä, vaan kilpailussa edistyksen puolesta, kansojen elintason kohottamisen puolesta.

Ojennamme kätemme kaikille hyväntahdon ihmisille. Poistakaamme yhteisin voimin kansoja rasittava kilpavarustelujen taakka. Vapauttakaamme maailma sodan uhkasta, kuolemalta ja hävitykseltä. Edessämme on edistykseen marssivan ihmiskunnan valoisa ja onnellinen tulevaisuus.

RAUHA MAAILMALLE!

Tämän julistuksen ovat hyväksyneet kommunististen ja työväenpuolueiden valtuuskunnat seuraavista maista:

Australia
Itävalta
Albania
Algeria
Argentina
Belgia
Bolivia
Bulgaria
Brasilia
Iso-Britannia
Unkari
Venezuela
Vietnam
Guatemala
Saksan Demokraattinen Tasavalta
Saksan Liittotasavalta
Honduras
Kreikka
Tanska
Dominikaaninen Tasavalta
Israel
Intia
Indoneesia
Jordania
Irak
Espanja
Italia
Kanada
Kiina
Kolumbia
Korea
Costa-Rica
Kuuba
Luxemburg
Malaija
Marokko
Meksikko
Mongolian Kansan-Tasavalta
Alankomaat
Uusi Seelanti
Norja
Panama
Paraguay
Peru
Puola
Portugal
Romania
San Marino
Syyria
Libanon
Neuvostoliitto
Thaimaa
Tunisia
Turkki
Uruguay
Suomi
Ranska
Ceylon
Tshekkoslovakia
Chile
Sveitsi
Ruotsi
Equador
Jugoslavia
Japani

Julkaisija:
SUOMEN KOMMUNISTINEN PUOLUE r.y.

Helsinki 1957
Kustannusosakeyhtiö Yhteistyön Kirjapaino